फलकामनयाऽपित्वदाराधनंयदामोक्षहेतुः तदाकिंवक्तव्यंभगवद्धर्ममाहात्म्यमितिवक्तुंतत्संप्रदायप्रवर्तकत्वेनभगवंतंस्तौति जितमिति यदाभ
वान् भागवतंधर्ममाह तदाहेभगवन् त्वयाजितंसर्वोत्कर्षेणस्थितम् तत्रहेतुः येनिष्किंचनाः सनत्कुमारादयोमुनयस्तेयंभगवंतमपवर्गायसेवंतेतेन
भवताजितम् यंधर्ममितिवा ॥ ४० ॥ अनवद्यतामेवाह विषममतिःयत्रयस्मिन् भागवतेधर्मेनास्ति यदन्यत्रयथान्यस्मिन् काम्येधर्मे ननुसोपि
वेदोक्तत्वादनवद्यएवतत्राह विषमधियाशत्रुमरणादिकामनयारचितोयःसत्त्वविशुद्धः रागद्वेषादिमत्त्वात् क्षयिष्णुश्च नश्वरफलत्वात् अधर्मबहु
लश्चहिंसादिबाहुल्यात् तदुक्तंशंबरस्वामिभिः उभयमिहचोदनायांलक्ष्यतेअर्थोऽनर्थश्चेत्यादि ॥ ४१ ॥ एतत्प्रपंचयति कः क्षेमः कुशलंनकिं
चित् निजपरयोःस्वस्यपरस्यच स्वपरद्रुहास्वस्मैपरस्मैचद्रुह्यतीतिस्वपरध्रुक् तेन यतःस्वद्रोहात् अत्यंतकायक्लेशात् तवकोपः पीडासंभवति तदुक्तं

जितमजिततदाभवतायदाहभागवतंधर्ममनवद्यम् ॥ निष्किंचनायेमुनयआत्मारामायमुपासतेऽपवर्गा
य ॥ ४० ॥ विषममतिर्नयत्रनृणांत्वमहमितिममतवेतिचयदन्यत्र ॥ विषमधियारचितोयःसत्त्वविशुद्धः
क्षयिष्णुरधर्मबहुलः ॥ ४१ ॥ कःक्षेमोनिजपरयोःकियानर्थःस्वपरद्रुहाधर्मेण ॥ स्वद्रोहात्तवकोपःपरसंपीड
याचतथाऽधर्मः ॥ ४२ ॥ नव्यभिचरतितवेक्षाययात्वभिहितोभागवतोधर्मः ॥ स्थिरचरसत्त्वकदंबेष्वपृथग्धि
योयमुपासतेत्वार्याः ॥ ४३ ॥ नहिभगवन्नघटितमिदंत्वद्दर्शनान्नृणामखिलपापक्षयः ॥ यन्नामसकृच्छ्रव
णात्पुल्कसकोऽपिविमुच्यतेसंसारात् ॥ ४४ ॥ अथभगवन्वयमधुनात्वदवलोकपरिमृष्टाशयमलाः ॥ सुरऋ
षिणायदुदितंतावकेनकथमन्यथाभवति ॥ ४५ ॥

गीतासु कर्षयंतःशरीरस्थंभूतग्राममचेतसः मांचैवांतःशरीर
स्थंतान्विद्ध्यासुरनिश्चयानिति तथापरसंपीडयाऽधर्मः चशब्दात्तवकोपश्च अतस्त्वयारागांधमपिकथंचिद्वेदमार्गेप्रवर्तयितुंकाम्यधर्मोऽभिहितो
नतत्त्वदृष्ट्या ॥ ४२ ॥ भागवतधर्मेणननुद्रोहइत्याह नेति नव्यभिचरतिनपरमार्थंजहाति तवईक्षादृष्टिः अव्यभिचारेहेतुः स्थिरेति स्थावरजंग
मप्राणिसमूहेषु समबुद्धयोभागवतायंधर्मंसेवंते ॥ ४३ ॥ एवंभूतस्यभागवतधर्मप्रवर्तकस्यतवदर्शनात् सर्वपापक्षयोभवतीतिकिंचित्रमित्याह
नहीति ॥ ४४ ॥ अतोऽहंकृतार्थोऽस्मीत्याह अथेति अतोहेतोः तवावलोकनेन परिमृष्टानिरस्ताआशयेचित्तेमलायेषांते त्वद्दर्शनंचममनारदोप
देशेनजातमित्याह सुरर्षिणेति ॥ ४५ ॥